

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ในเรื่องปัญหาความไม่เป็นธรรมในกระบวนการพิจารณาคดีมรยาทนายความของประเทศไทย ผู้เขียนเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติทางกฎหมายในส่วนของการพิจารณาคดีมรยาทนายความให้มีความยุติธรรมยิ่งขึ้น ผู้เขียนจึงขอทำการสรุปและเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการพิจารณาคดีมรยาทนายความของไทยดังนี้

5.1 บทสรุป

จากการศึกษาพบว่ากระบวนการพิจารณาคดีมรยาทนายความของไทยยังมีความไม่เป็นธรรมต่อผู้กล่าวหาและทนายความผู้ถูกกล่าวหาอยู่หลายประการด้วยกันคือ

1) ในส่วนของคณะกรรมการมรยาทนายความ ซึ่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 มาตรา 54 กำหนดให้คณะกรรมการมรยาทนายความประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการมรยาทนายความอื่นอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดคนตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องมีคุณสมบัติ คือ เป็นทนายความแล้วรวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี และไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดมรยาทนายความ หรือถูกจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนทนายความ

และคณะกรรมการสอบสวนนั้น พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 มาตรา 65 กำหนดให้คณะกรรมการมรยาทนายความแต่งตั้งทนายความไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน เมื่อคณะกรรมการสอบสวนสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอเรื่องต่อประธานกรรมการมรยาทนายความเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 ไม่เปิดโอกาสให้ทั้งคณะกรรมการมรยาทนายความและคณะกรรมการสอบสวนมีบุคคลภายนอกเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการในการพิจารณาและสอบสวนในคดีมรยาทนายความ แตกต่างจากคณะกรรมการสภานายความที่กำหนดให้มีผู้แทนจากกระทรวงยุติธรรมและผู้แทนจากเนติบัณฑิตยสภาเข้ามาเป็นกรรมการด้วย ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ว่าไม่มีความโปร่งใสและเป็นกลางเพียงพอในการพิจารณาคดีมรยาทนายความ

เนื่องจากการพิจารณาโดยทนายความด้วยกันเองไม่มีบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการพิจารณาแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาจากกระบวนการพิจารณาคดีมรยาททนายความของประเทศอังกฤษ เห็นได้ว่า คณะกรรมการมรยาททนายความของประเทศอังกฤษจะมีบุคคลที่ไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความประกอบอยู่ด้วย ได้แก่ ผู้พิพากษาเป็นประธานคณะกรรมการ กรรมการผู้แทนที่เป็นบุคคลภายนอก 2 คน และกรรมการที่เป็นทนายความที่ประกอบวิชาชีพไม่น้อยกว่า 7 ปี ดังนั้นการที่มีบุคคลอื่นที่ใช่ทนายความเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการพิจารณาย่อมทำให้การพิจารณาคดีมรยาททนายความมีความโปร่งใสและเป็นกลางยิ่งขึ้น ซึ่งในการพิจารณาคดีมรยาททนายความของไทยทั้งในส่วน of คณะกรรมการมรยาททนายความและคณะกรรมการสอบสวนในคดีมรยาททนายความนั้นยังไม่มีข้อกำหนดให้มีบุคคลอื่นนอกจากผู้ประกอบวิชาชีพทนายความเท่านั้นเข้าร่วมในการพิจารณาคดีมรยาททนายความ ซึ่งอาจถูกมองได้ว่าไม่ความเป็นกลาง

นอกจากนี้ในทางปฏิบัติการเข้าถึงข้อมูลของสภาพทนายความของบุคคลทั่วไปหรือแม้กระทั่งผู้ประกอบวิชาชีพทนายความเองก็ยังทำได้ยาก ดังกรณีตัวอย่าง ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่กล่าวอ้างมาในบทที่ 4

2) ปัญหาความล่าช้าในกระบวนการพิจารณาคดีมรยาททนายความ ซึ่งการพิจารณาคดีโดยทั่วไปต้องทำด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คู่ความในคดี แต่ในคดีมรยาททนายความตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 ในเรื่องของการพิจารณาคดีมรยาททนายความนั้น กว่าที่คดีจะถึงที่สุดใช้ระยะเวลานานพอสมควรเนื่องจากมีความล่าช้าในหลายขั้นตอนของกระบวนการพิจารณา ซึ่งการที่คดีมีความล่าช้าอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งผู้เสียหายและทนายความผู้ถูกกล่าวหาได้

ในทางปฏิบัติคณะกรรมการสอบสวนนั้นจะทำการแต่งตั้งจากทนายความตามจังหวัดที่ทนายความผู้ถูกกล่าวหาอยู่ จึงมีปัญหาคือทนายความตามต่างจังหวัดมักมีความสนิทสนมเป็นการส่วนตัวเนื่องจากเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเดียวกันมีโอกาสได้พบปะกันเป็นประจำ ทำให้มีความสงสัยเรื่องของการเป็นกลางของคณะกรรมการสอบสวนได้ ทนายความที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนอาจไม่สบายใจในการทำหน้าที่จนต้องถอนตัวออกไปหรือผู้กล่าวหาเห็นว่าทนายความผู้นั้นอาจสอบสวนโดยไม่เป็นธรรมอาจยื่นหนังสือคัดค้านกรรมการสอบสวนได้ ทำให้ต้องเสียเวลาในการสรรหาบุคคลที่จะมาทำหน้าที่แทนกรรมการสอบสวนคนเก่าอีก กว่าจะได้เริ่มทำการสอบสวนก็เสียเวลาไปมาก จึงทำให้คดีมีความล่าช้ายิ่งขึ้น

นอกจากนี้มาตรา 65 มิได้กำหนดระยะเวลาของการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้ว่าจะต้องตั้งภายในกำหนดกี่วัน และทั้งมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการพิจารณาคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. 2546 ก็ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการสอบสวนคดีมรรยาททนายความไว้ เพียงแต่กำหนดกว้างๆ ว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รับหนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนเรียกประชุมคณะกรรมการสอบสวนภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแต่งตั้ง เพื่อพิจารณาแนวทางในการสอบสวนและกำหนดวันนัดพร้อมแล้วแจ้งให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการสอบสวนที่ไม่ได้มาร่วมประชุมทราบด้วย ซึ่งการไม่มีกำหนดเวลาเช่นนี้ทำให้การสอบสวนอาจทำอย่างล่าช้าก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมได้

ตามสถิติที่เข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการมรรยาททนายความเพื่อพิจารณาคดีมรรยาททนายความ จะเห็นได้ว่า มีสำนวนคดีที่ล่าช้าเช่นคดีดำเลขที่ 189/2536 เข้าที่ประชุมครั้งที่ 10/2555 เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2555 ใช้เวลาถึง 19 ปี ล่าช้ารองลงมาก็คือคดีดำเลขที่ 103/2538 เข้าที่ประชุมเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2555 ใช้เวลาถึง 17 ปี ดังนั้นการพิจารณาคดีมรรยาททนายความในส่วนของ การสอบสวนและการพิจารณาของคณะกรรมการมรรยาททนายความมีความล่าช้าเป็นอย่างมาก เนื่องจากกฎหมายมิได้กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนไว้ในขั้นตอนดังกล่าว

เมื่อคณะกรรมการมรรยาททนายความวินิจฉัยและมีคำสั่งเสร็จแล้ว ยังต้องส่งสำนวนคดีมรรยาททนายความดังกล่าวไปยังนายกสภาทนายความเพื่อให้คณะกรรมการสภาทนายความทำการพิจารณาและมีคำสั่งอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งหากในชั้นนี้มีคำสั่งยื่นให้จำหน่ายคดีหรือยกคำกล่าวหา ในกรณีนี้กำหนดในคดีถึงที่สุดจะอุทธรณ์คำสั่งอีกไม่ได้ แต่ในกรณีที่มีคำสั่งให้ลงโทษ หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 52 ทนายความผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้อีก คดีจึงยังไม่ถึงที่สุดจนกว่าจะมีคำสั่งจากสภานายกพิเศษ

การที่พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 กำหนดให้คณะกรรมการสภาทนายความมีอำนาจในการออกข้อบังคับสภาทนายความได้ ซึ่งการออกและดำเนินการตามข้อบังคับต่างๆ เป็นการให้อำนาจในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้นคำวินิจฉัยของทั้งคณะกรรมการสภาทนายความหรือคำวินิจฉัยแม้ว่าพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 จะกำหนดให้คำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นที่สุดท้ายก็ตามเมื่อคณะกรรมการสภาทนายความ หรือสภานายกพิเศษมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ก็ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่ผู้ได้รับผลกระทบหรือได้รับความเสียหายมีสิทธิยื่นฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งมาตรา 9 ซึ่งในกรณีเช่นนี้จะยิ่งทำให้คดีมีความล่าช้าเพิ่มมากขึ้น และอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งผู้เสียหายหรือทนายความผู้ถูกกล่าวหายิ่งขึ้นเช่นกัน

3) การอุทธรณ์คำสั่งชี้ขาดในคดีมรยาททนายความ ทนายความซึ่งถูกสั่งลงโทษ หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 52 อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสภานายกพิเศษ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดในข้อบังคับภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง ในกรณีเช่นนี้ให้สภานายกพิเศษ ทำการพิจารณาและมีคำสั่งและให้นำบทบัญญัติในมาตรา 67 วรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่การพิจารณาและมีคำสั่งของสภานายกพิเศษโดยอนุโลม

ผู้ได้รับความเสียหายไม่มีสิทธิอุทธรณ์คดีมรยาททนายความได้เลย แต่ในส่วนของการทนายความที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดมรยาททนายความ ในกรณีที่มีคำสั่งให้ลงโทษหรือดำเนินการอื่นใดตามมาตรา 52 ทนายความผู้นั้นอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสภานายกพิเศษได้ โดยอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสภานายกพิเศษ ภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง และต้องยื่นตามแบบที่สภาทนายความกำหนด และต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง รายละเอียดการโต้แย้งคำสั่ง ตลอดจนความประสงค์ของการอุทธรณ์คำสั่ง โดยยื่นต่อประธานกรรมการมรยาททนายความ เพื่อส่งให้สภานายกพิเศษพิจารณาโดยด่วน

การที่ผู้ได้รับความเสียหายในคดีมรยาททนายความไม่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดคดีมรยาทของคณะกรรมการสภาทนายความในทุกกรณี แต่ทนายความที่ถูกคำสั่งให้ลงโทษหรือมีคำสั่งให้ดำเนินการตามมาตรา 52 สามารถอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสภานายกพิเศษเพื่อให้พิจารณาในคดีดังกล่าวได้อีกชั้นหนึ่ง จึงเป็นการสร้างความไม่เป็นธรรมต่อผู้ได้รับความเสียหายในกระบวนการพิจารณาคดีมรยาททนายความ เนื่องจากการพิจารณาคดีมรยาททนายความเป็นเรื่องระหว่างผู้ถูกกล่าวหา กับสภาทนายความซึ่งเป็นผู้พิจารณาคดีเท่านั้น บุคคลผู้ได้รับความเสียหายไม่อาจเข้าร่วมในคดีในฐานะผู้อุทธรณ์ได้ ทั้งที่เป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำประพฤติผิดมรยาทของทนายความ

นอกจากนี้การอุทธรณ์คำสั่งต่อสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความซึ่งดำรงตำแหน่งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งในคดีมรยาททนายความที่ถูกส่งมาโดยประธานกรรมการมรยาททนายความ ซึ่งตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 มาตรา 68 และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการพิจารณาคดีมรยาททนายความ พ.ศ. 2546 ข้อ 57 ให้ถือว่าคำสั่งของสภานายกพิเศษเป็นที่สุด เมื่อสภานายกพิเศษมีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาทนายทะเบียนทนายความต้องแจ้งผลคำสั่งลงโทษนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมแจ้งสิทธิในการฟ้องร้องต่อศาลปกครองภายใน 90 วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

สภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความซึ่งทำหน้าที่โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนั้น ในทางปฏิบัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมาจากการแต่งตั้งของนายกรัฐมนตรีที่อาจมีความไม่แน่นอนในการดำรงตำแหน่งและส่วนใหญ่มักมาจากนักการเมือง ในกรณีที่มีการอุทธรณ์

คำสั่งต่อสภานายกพิเศษ ทนายความบางคนที่อาจมีความสนิททางการเมืองต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมทำให้การวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการสภาพทนายความอาจไม่เป็นที่กลางได้ และหากวินิจฉัยแล้วมีคำสั่งกลับคำสั่งของคณะกรรมการสภาพทนายความ สภาพทนายความก็ไม่สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองได้เนื่องจากเป็นคำสั่งที่มาจากกระบวนการพิจารณาเดียวกันตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 ซึ่งเป็นการให้อำนาจสภานายกพิเศษเพียงคนเดียวสั่งกลับการพิจารณาคดีมรยาทที่ผ่านมาหลายขั้นตอนได้จึงอาจส่งผลต่อการควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพทนายความตามหน้าที่ของสภาพทนายความได้ อีกทั้งเมื่อสภานายกพิเศษมีคำสั่งที่ทนายความผู้ถูกกล่าวหาไม่เห็นพ้องด้วย ยังสามารถยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้อีก จึงไม่จำเป็นที่จะต้องอุทธรณ์คำสั่งต่อสภานายกพิเศษอีกเพื่อลดขั้นตอนและความรวดเร็วในกระบวนการพิจารณา จึงควรยกเลิกการอุทธรณ์คำสั่งชี้ขาดต่อสภานายกพิเศษแห่งสภาพทนายความและกำหนดให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งได้โดยตรงต่อศาลปกครองอันจะทำให้สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ทั้งผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเพื่อความเป็นธรรมในการพิจารณาคดีมรยาททนายความ

4) บทลงโทษในคดีมรยาททนายความของไทยมีค่อนข้างจำกัด เมื่อเปรียบเทียบกับบทลงโทษของคดีมรยาททนายความในประเทศอังกฤษที่มีการกำหนดโทษปรับ โดยชำระค่าปรับต่อสภาพทนายความหรือในคดีมรยาททนายความของประเทศสหรัฐอเมริกาให้อำนาจทนายความผู้รับผิดชอบสำนวน (Counsel) พิจารณาลงโทษได้ในชั้นสอบสวนเลย ถ้ามีเหตุทำให้เชื่อว่ามีความผิดการณ์เป็นความผิด แต่เป็นการประพฤติดิคมรยาทที่ไม่ร้ายแรงนักและผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยประพฤติดิคมมาก่อน ซึ่งอาจลงโทษตักเตือนและคุมประพฤติไปพร้อมกัน ในกรณีนี้ทำให้คดีมีความรวดเร็วขึ้นอย่างมาก เพราะไม่ต้องนำคดีไปพิจารณาในชั้นคณะกรรมการมรยาททนายความโดยไม่จำเป็นและช่วยลดภาระของคณะกรรมการมรยาททนายความลงด้วย

คดีมรยาททนายความของไทยควรมีการกำหนดโทษในทางทรัพย์สิน เช่น โทษปรับ หรือให้อำนาจคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาโทษตักเตือนหรือคุมประพฤติทนายความผู้ถูกกล่าวหาในความผิดที่ไม่ร้ายแรงได้ในชั้นสอบสวนเพื่อสร้างทางเลือกมากขึ้นและความรวดเร็วในการลงโทษทนายความผู้กระทำผิดมรยาททนายความ

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาความไม่เป็นธรรมในการพิจารณาคดีมรยาทนายความ ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการพิจารณาคดีมรยาทนายความของไทย ที่สามารถนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้ ดังนี้

1) กำหนดให้การอุทธรณ์คำสั่งชี้ขาดในคดีมรยาทนายความ ให้ทั้งผู้กล่าวหาหรือผู้เสียหายและทนายความผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์คำสั่งชี้ขาดต่อศาลปกครองได้โดยตรง โดยตัดขั้นตอนอุทธรณ์คำสั่งต่อสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ เนื่องจากสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความมิใช่ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและแทบไม่เกี่ยวข้องใดๆ กับวิชาชีพทนายความจึงอาจเป็นความไม่เหมาะสมในการทำหน้าที่ และแก้ปัญหาคำสั่งที่ผิดพลาดของสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งในคดีมรยาทนายความของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาเพื่อความเสมอภาคเท่าเทียมกันของทั้งสองฝ่ายในเรื่องสิทธิในการอุทธรณ์ รวมถึงแก้ปัญหาคำสั่งที่ไม่โปร่งใสของการพิจารณาคดีมรยาทนายความของสภานายกพิเศษที่มาจากการเมืองซึ่งอาจมีปัญหาในเรื่องเส้นสายทางการเมืองของทนายความหรือผู้กล่าวหาบางคน อันเป็นผลให้การพิจารณาคดีไม่มีความเป็นธรรมได้ และเป็นการลดขั้นตอนในกระบวนการพิจารณาทำให้กระบวนการพิจารณาคดีมรยาทนายความมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งเมื่อมีการจัดตั้งศาลปกครองแล้วคำสั่งของสภานายกพิเศษฯ นั้นแทบจะไม่มีผลเนื่องจากสามารถที่นำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองได้ จึงไม่มีความจำเป็นในการอุทธรณ์คำสั่งต่อสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ

2) กำหนดโทษในคดีมรยาทนายความที่จะลงโทษต่อทนายความที่กระทำผิดมรยาทนายความมากขึ้น โดยมีการกำหนดลงโทษในทางทรัพย์สินของทนายความที่กระทำผิด เช่น โทษปรับ ในกรณีที่ทนายความประพฤติผิดมรยาทนายความตามอัตราความหนักเบาของความผิดนั้นๆ ด้วย และให้สามารถนำเงินค่าปรับนั้นมาเยียวยาผู้เสียหายจากการกระทำผิดมรยาทได้อีกด้วย โดยอาจจัดตั้งกองทุนเยียวยาความเสียหายจากการประพฤติผิดมรยาทนายความโดยมีรายได้จากเงินค่าปรับจากการกระทำผิดดังกล่าวรวมถึงการสนับสนุนจากสภาทนายความ ทั้งนี้เพื่อเป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยลดจำนวนคดีมรยาทนายความ และให้อำนาจคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาโทษจำคุกเดือนหรือคุมประพฤติทนายความผู้ถูกกล่าวหาในความผิดที่ไม่ร้ายแรงได้ในชั้นสอบสวนเพื่อสร้างทางเลือกมากขึ้นและความรวดเร็วในการลงโทษทนายความผู้กระทำผิดมรยาทนายความ ทั้งนี้การลงโทษในคดีมรยาทนายความไม่ได้มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับกฎหมายอาญาแต่เป็นไปเพื่อควบคุมให้ทนายความปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของมรยาททนายความ

นอกจากนี้ต้องมีการประกาศรายชื่อของทนายความที่ถูกลงโทษให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนทั่วไปว่าจ้างทนายความที่กำลังถูกลงโทษหรือเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการว่าจ้างทนายความคนอื่นๆ ด้วย

ทั้งนี้ เพื่อเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความในประเทศไทย ความน่าเชื่อถือของสภาทนายความ และความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดี รวมถึงเพื่อบรรลुวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการพิจารณาคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. 2546 ในการควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพทนายความให้ดำรงไว้ซึ่งจริยธรรมและมรรยาทของทนายความต่อไป